

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové a soudců Miroslava Makajeva a Richarda Galise v právní věci

žalobkyně: **Czechbonnie, spol. s r.o.**, IČO 27248402
sídlem Plzeňská 131, Chrášťany

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2025, č. j. 25736/25/5300-21443-701707,

takto:

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 4. 6. 2025, č. j. 3202274/25/2103-60561-111659 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž správce daně stanovil žalobkyni lhůtu 10 dnů k vyjádření k dosavadnímu výsledku kontrolního zjištění podle § 88 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“).
2. Soud z níže uvedených důvodů dospěl k závěru, že podanou žalobu nelze věcně projednat.
3. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.
4. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. žaloba je nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno
5. Podle § 70 písm. c) s. ř. s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.
6. Ačkoliv s. ř. s. ani daňový řád blíže nespecifikují, co se rozumí pod pojmem „úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem“, soudní praxe se ustálila na výkladu, že se jedná o úkony, jimiž se správní orgán nedotkl přímo těch práv účastníka, která zakládá hmotné právo, ale zasáhl jen do práv daných pro vlastní vedení řízení. O takový případ se podle názoru zdejšího soudu jedná i nyní.
7. V projednávané věci je předmětem sporu rozhodování ve věci daňové kontroly. Soud ve vztahu k daňové kontrole předně odkazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

ze dne 17. 8. 2016, č. j. 5 Afs 68/2016-25, dle nichž platí, že ani samotná zpráva o daňové kontrole, která je formálním završením tohoto procesu, není rozhodnutím ve smyslu § 101 daňového řádu. Není ani rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. (viz též usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2005, č. j. 2 Afs 144/2004 - 110, č. 735/2006 Sb. NSS). V témže rozsudku Nejvyšší správní soud dále uvedl, že „zpráva o kontrole je rovněž pouze jedním z několika možných důkazních prostředků, není rozhodnutím, kterým by byla zakládána nebo měněna práva a povinnosti daňového subjektu, jedná se pouze o procesní úkon, resp. o postup, který správce daně při správě daní použil pro ověření, resp. stanovení daně. Představuje pouze souhrn relevantních kontrolních zjištění, která mohou sloužit jako podklad pro vyměřovací resp. doměřovací řízení. Výsledky daňové kontroly však ještě nemusejí nutně směřovat k vydání rozhodnutí ve věci samé, resp. k doměření daně, resp. vydání platebního výměru, tj. rozhodnutí, které by do hmotných práv stěžovatele zcela jistě. Tím méně lze považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. jeden z možných procesních úkonů v rámci daňové kontroly (zde rozhodnutí správce daně o prodloužení lhůty k vyjádření se ke kontrolním zjištěním v rámci ještě neukončené daňové kontroly)“.

8. V nynějším případě je tedy procesním úkonem, kterým se upravuje vedení řízení před správním orgánem ve smyslu citovaného ustanovení § 70 písm. c) s. ř. s., právě rozhodnutí o lhůtě k vyjádření se ke kontrolním zjištěním v rámci ještě neukončené daňové kontroly. Soud podotýká, že skutečnost, že byla žalobkyni uvedeným rozhodnutím poskytnuta lhůta pro vyjádření se k výsledku kontrolního zjištění, bez dalšího sama o sobě nezasahuje žalobkyni v její právní sféře negativním způsobem. K případnému zkrácení na jejich hmotných právech by mohlo dojít vydáním dodatečných platebních výměrů, kterými by správce daně na základě výsledků daňové kontroly žalobkyni doměřil daň.
9. Žalobou napadené „rozhodnutí“ tak není rozhodnutím ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. Lze dodat, že jelikož tímto úkonem nedochází k zásahu do sféry veřejných subjektivních práv žalobce, nemůže se jednat ani o zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. či jiný úkon žalovatelný ve správním soudnictví (viz obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2022, č. j. 3 Afs 168/2021-40, v něm Nejvyšší správní soud dovodil, že nezákonným zásahem nemůže být nestanovení žádné lhůty dle § 88 odst. 2 daňového řádu, resp. porušení práv dle § 88 daňového řádu obecně). Nevystala proto potřeba, aby soud v souladu s judikaturou Ústavního soudu žalobkyni poučil o možnosti změnit žalobní typ.
10. S ohledem na výše uvedené soud žalobu odmítl pro nepřijatelnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. c) s. ř. s.
11. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud na základě § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž nemá právo na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků, byla-li žaloba odmítnuta (výrok II).
12. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl rovněž o vrácení žalobkyni zaplaceného soudního poplatku za žalobu v částce 3 000 Kč. Tato částka bude žalobkyni vrácena z účtu krajského soudu ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích (výrok III).

Poučení :

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. prosince 2025

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.